ISSN 0132-4462.
№ 7 2010
ЛИПЕНЬ

перець

Юрій КОСОБУКІН

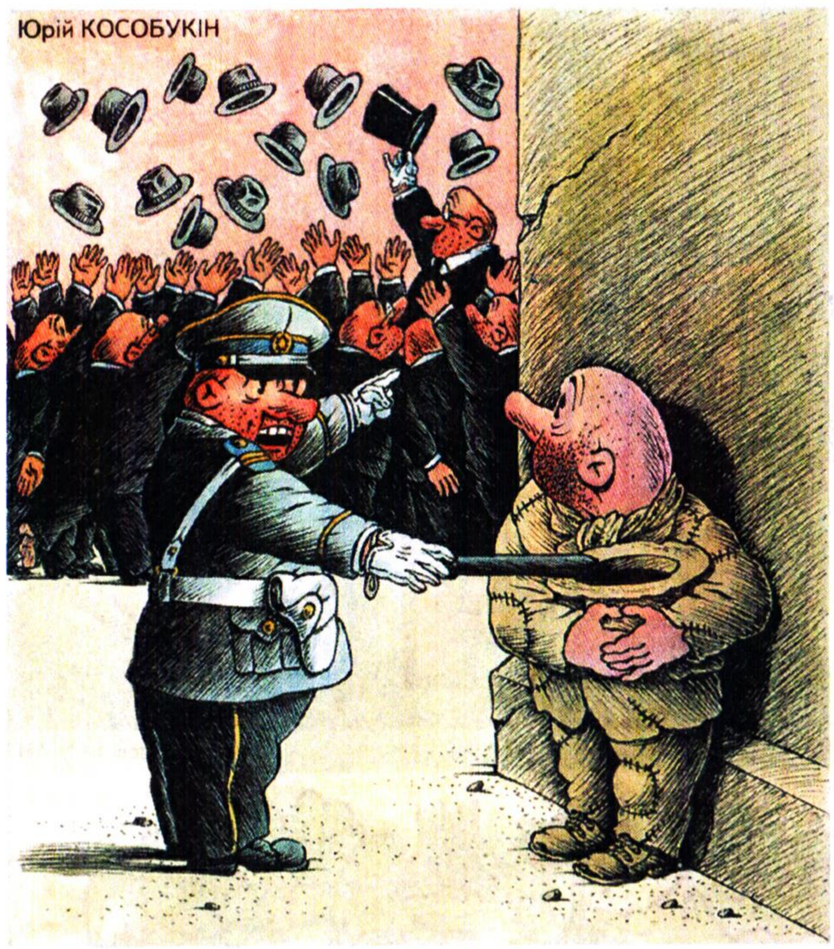

КОРОТКО КАЖУЧИ

❍ *Вже й ніхто не прагне зрівняти село з містом. Хоч би якось його зберегти.*

❍ *Формула «50 на 50» не завжди в сумі дає 100.*

❍ *Що, Малевич з геометрії вивчив лише квадрат?*

❍ *Безплатне лікування цікаве своїми тарифами.*

❍ *Людина може все, а жінка — ще більше.*

Василь МОМОТЮК.

с. Росошани на Буковині.

Анатолій ГАЙНО

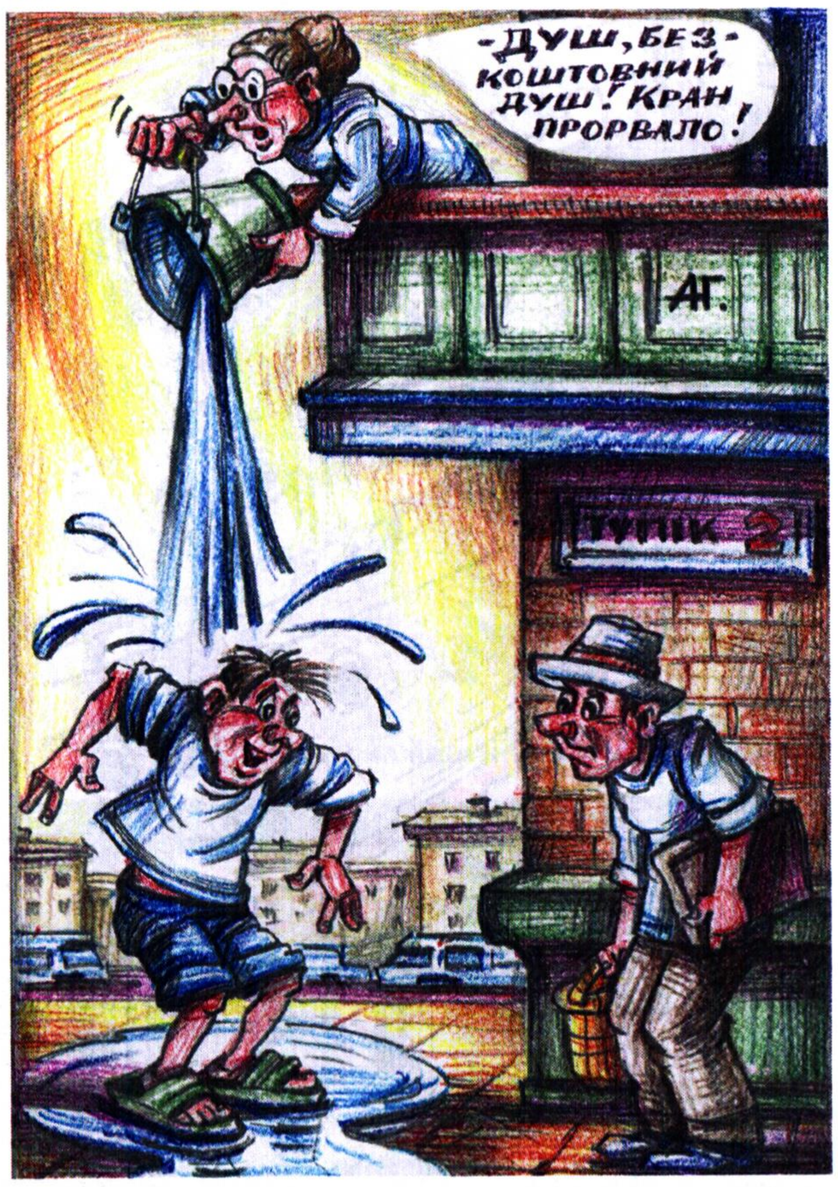

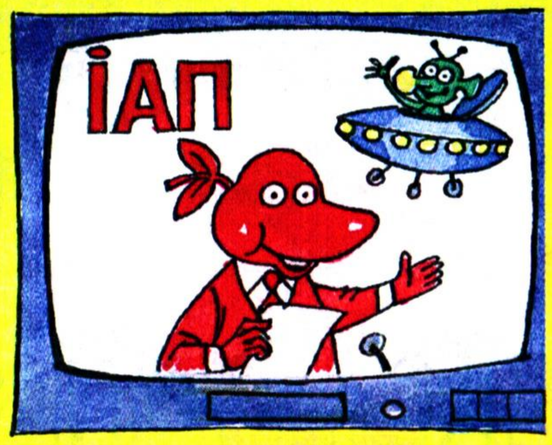

ІНФОРМАЦІЙНЕ АГЕНТСТВО «ПЕРЦЯ»

ДЕШЕВШИЙ СТАВ ДОРОЖЧИМ

Били у литаври, хвалили себе на всю губу наші урядовці, що Україна одержала 30-ти процентну знижку ціни на російський газ. Значить, і населення платитиме за газ на стільки ж менше. А що ж воно має? Підвищення ціни аж на 50 відсотків. Якщо помістити цю задачку у шкільний підручник, то навіть першокласники сміятимуться. А наші ж керманичі не по одному класу закінчили. Чи, може, це зроблено для "підтвердження" фрази "жити стало краще, жити стало веселіше". Тоді — веселіше нікуди!

НАВЧИЛИСЯ Б ПРИЙМАТИ

Натовпи під стінами столичних університетів, забиті абітурієнтами коридори вишів, "бригадири" зі списками, переклички в денних і нічних чергах — таку невеселу картину можна спостерігати під час цьогорічної вступної кампанії. Батько однієї абітурієнтки завітав до штаб-квартири ІАП і заявив: "Невже університети не могли залучити для прийому документів більше своїх викладачів, аспірантів?.. Діти ночують під стінами вишів, непритомніють у чергах. Треба врешті навчитися і приймати документи, а не знущатися над людьми".

НАМИ КЕРУЄ МВФ?

Останнім часом тільки й чути: "За рекомендацією Міжнародного валютного фонду підвищуються ціни... Міжнародний валютний фонд рекомендує збільшити в Україні вік виходу на пенсію чоловікам і жінкам..." То хто ж нами керує: наші владці чи МВФ? Це погано, що ми так кепсько господарюємо, і нам доводиться вдаватися до фінансової підтримки. Але ж треба захищати й інтереси держави, кожної української сім'ї. Тим більше, якщо ті рекомендації не враховують реальної соціально-економічної ситуації в Україні.

Андрій САЄНКО

Віктор ПОПОВ

Нарешті!

Виявляється, я наближаюся до щастя! Ба,ба, до його піку! Нещодавно дізнався, вчені довели: той пік щастя людського припадає на 74 роки. А мені вже ось-ось стільки ж буде. То виходить, живу і навіть не підозрюю, що на мене отаке чекає. Нарешті! І я буду щасливим. В Україні нашій — бо де ж іще мені, українцю, бути щасливим, як не в рідній країні?!

Велике спасибі вченим Німеччини та Австрії, які встановили, що в усьому світі найщасливіші люди — у віці 74 роки.

Чому саме у 74? А тому... На цей час у людей стійке фінансове забезпечення, є більше часу для дозвілля, відсутність службових обов'язків тощо. Все це й робить людей у цьому віці абсолютно задоволеними життям. На думку вчених, починаючи з підліткового віку, рівень щастя у житті поступово зменшується, а пік незадоволення припадає на 40 років. Зате, починаючи з 46 років, людина вже квітне, досягаючи максимуму — у 74 роки.

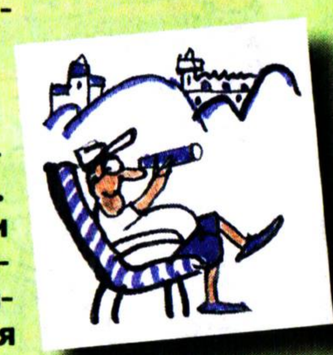

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Ну що, Петрівно, ліки добре йдуть?

— Добре-добре! Я ж їх на самогонці настоюю, то чоловіки усе підряд розбирають.

СКЛЕРОЗ

Дід Тимко Федоту каже:
— Вже склероз я маю.
Вийшов з дому, а куди йду?
Геть не пам'ятаю.

— А у мене все в порядку,
Я ще не склеротик!
Правда, для перестраховки,
Все пишу в блокнотик.

— То куди ти чимчикуєш? —
Дід пита Федота.
Той в кишеню... й розгубився...
— Ой, забув блокнота!

Василь КОРЯК.

м. Вінниця.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— До боротьби з корупцією будьте готові!
— Завжди напоготові!

УКРАДЕНЕ ЩАСТЯ

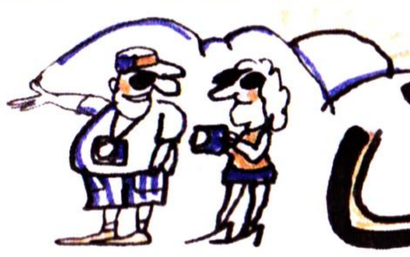

(Ні, ні, не за І.Франком)

Але я не встиг і порадіти, як мене наче хто обухом по голові: бац! Бо для України такі цифри звучать... просто іронічно і знущально. За підрахунками спеців з ООН середня тривалість життя у нас — 69 років (у тім числі в чоловіків — 63,9, а в жінок — 74,3 роки).

Виходить, що перші до піку щастя просто не доживають, а другі ледве встигають відчути приплив щастя, як уже пора... Зачиняти крамничку й відправлятися в кращий світ.

Що робити, що робити?

Один з українських ветеранів заявив: треба спішно повертатися... назад. Мовляв, після війни (Другої світової) «щастя було більше». Іще він додав: «Я погодився б переселитися в період 50-60 років, коли був молодим. Тоді всі працювали за ідею (оскільки платили копійки — В. Ч.), люди були чесними, відновлювались міста... Тоді був справжній азарт життя...»

Він то, може б, і погодився...Але багатьом і тоді було не солодко і навіть тяжко. Та й хто сьогодні працюватиме «за ідею»?

У Європі та США люди теж не прагнуть повертатися у минуле. Як заявив один наш гендиректор міжнародного інституту соціології там люди похилого віку не переймаються про своє майбутнє і сьогоднішнє. У них сильна система страхування, високі заробітки. Вони забезпечені щастям: до старості накопичують непоганий капітал і можуть витрачати його на своє хобі. Вони багато подорожують, можуть собі це дозволити. А що нам, в Україні, дозволяє наша пенсія?

Виходить, щоб бути щасливим у 74 роки, нам, українцям, не у своє минуле післявоєнне повертатися треба, а жити у Європі чи США? Так відразу б і сказали, а то... Але я хочу жити в Україні. І відповідно, в Україні хочу бути щасливим. І в 74 роки, і взагалі... Ось тільки як в Україні та українцю стати щасливим?

Як? На це запитання, здається, знають відповідь тільки наші численні партії перед черговими парламентськими виборами. Перед виборами, а не після. Після виборів все забувається. Опозиції приходять до влади. Опозиції змінюються. А життя?

Хто в Україні украв щастя? Той, хто украв, не буде вічно щасливим. І його діти теж. Читайте, панове історію.

Валентин ЧЕМЕРИС.

Анатолій ГАЙНО

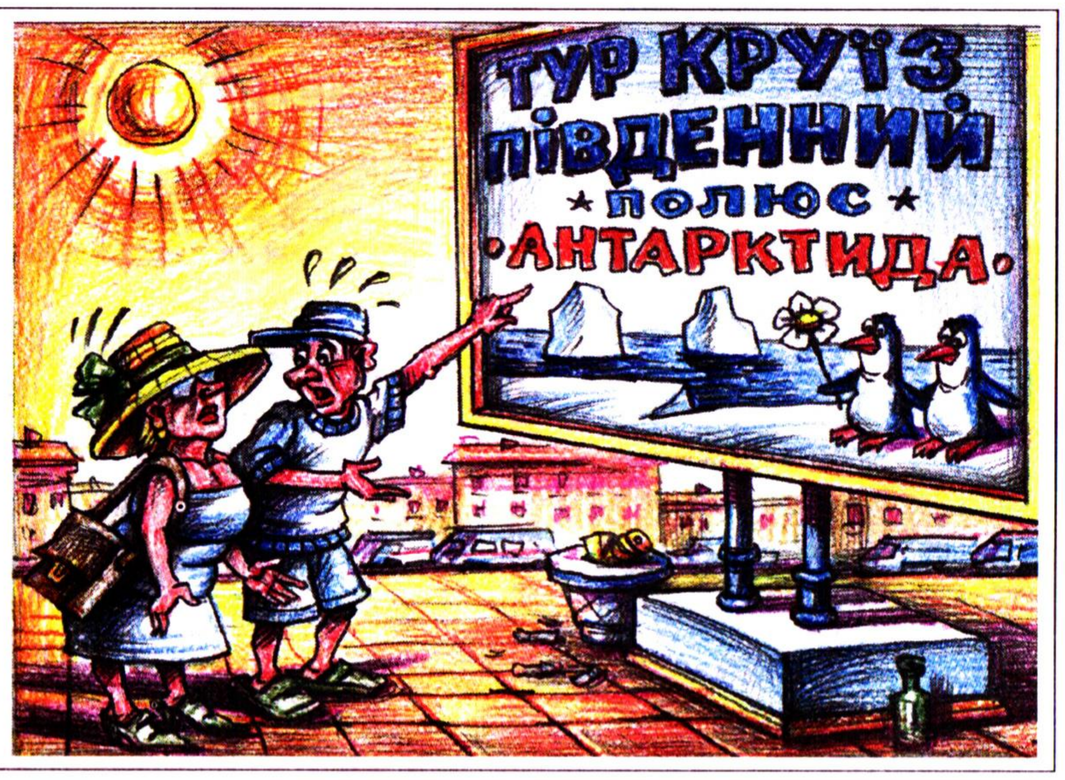

— Люба, ти ж хотіла відпочити на Півдні?!

Олександр КОСТЕНКО

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

Сергій ФЕДЬКО

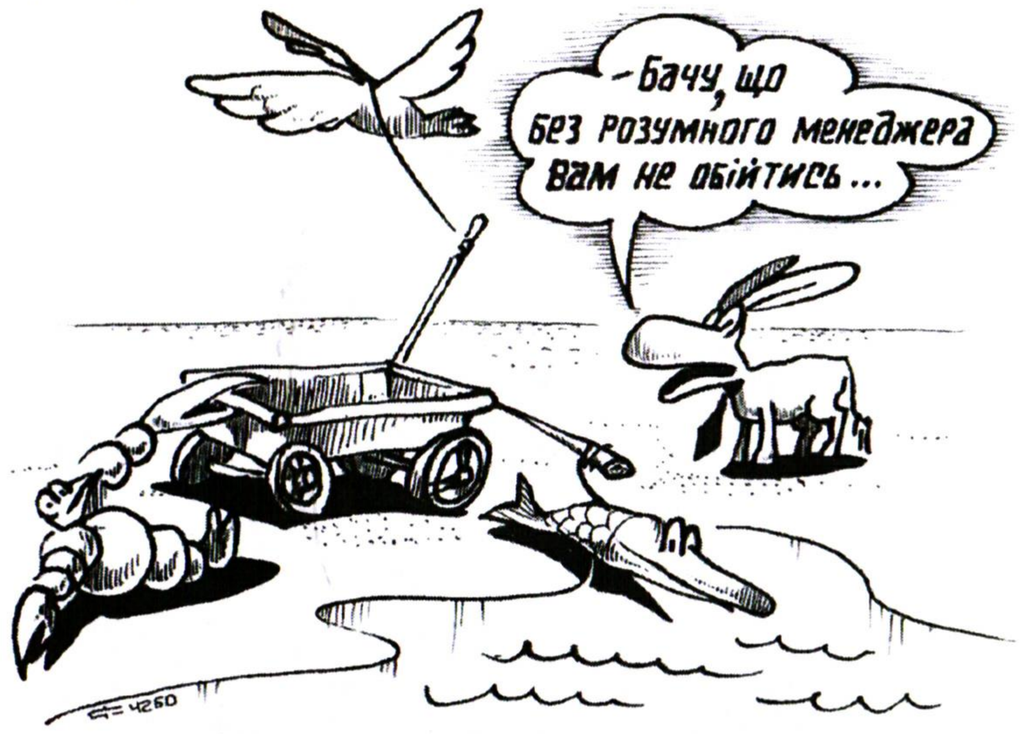

○ «На десерт другого тайму...»

○ «Роналдо непомітний — він просто розчинився...»

○ «Однією правою впорався з двома півзахисниками...»

○ «Збірна Португалії не грає, а скрипить...»

○ «Зараз українські ноги вийдуть на поле...». (У збірній Австралії на поле мав вийти Микита Рукавиця — українець за походженням).

○ «Не стінку, а цілу Китайську стіну вибудували німецькі футболісти перед своїми воротями...»

Назбирав Микола БОСАК.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Треба виділити пристойну суму для сценаристів, режисерів та акторів. Нехай створюють позитивний образ бандита та піднімають наш імідж.

Перлини мудрості

(За мотивами прислів'їв і приказок народів Середньої Азії)

***

Улюбленцям своїм султан дарує сан,
Одному орден, іншому — чалпан.
Героєві в часи біди й негод
Звання — батир,
Дає лише народ.

***

Не стане в світі менше зла,
Коли баран заміщує осла.

***

Розгнівався на Муссу,
а накинувся на Іссу.

***

На вухах, що слухали дарма,
провини нема.

***

Коли на коні — не пізнає рідні.

***

З вітром не змагайся,
за тінню не ганяйся.

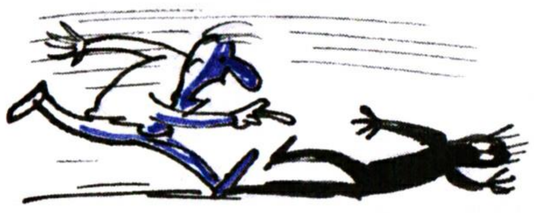

***

Хай носа всяк знавець не задирає,
Бо є мудрець, що більш за нього знає.

***

Взяв льоду та й кинув у воду.

***

У тому й річ,
що сові за день ясніша ніч.

***

Ледачі люди мріють в косовицю,
Сидячи на ослі, косить пшеницю.

Переклав і впорядкував
Микола КУПРІЙ.

ІРОНІЗМИ

✓ Якби свині знали, яке свинство притаманне людям, вони б давно звелися на задні ноги й ходили з гордо піднятими головами.

✓ За буйки частіше запливає той, хто купається у славі.

✓ «Краса врятує світ!» — сказав Мухомор.

✓ Зуби болять і під золотими коронками.

✓ Якщо ви беретеся довести дурню, що він дурень, значить, ви ще дурніші за нього.

✓ Пом'якшення кари: заміна електричного стільця на електричне крісло.

✓ Крадуть складами, а складу злочину нема!

Борис РЕВЧУН.

м. Кіровоград.

Автошарж.

Наш вернісаж

Данило КУЗНЄЦОВ народився 6 грудня 1971 року у Білій Церкві, що на Київщині. Першу карикатуру намалював у 13-річному віці. У «Перці» друкується кілька років. І ось уже й вернісаж! Нехай таланить тобі, Данило!

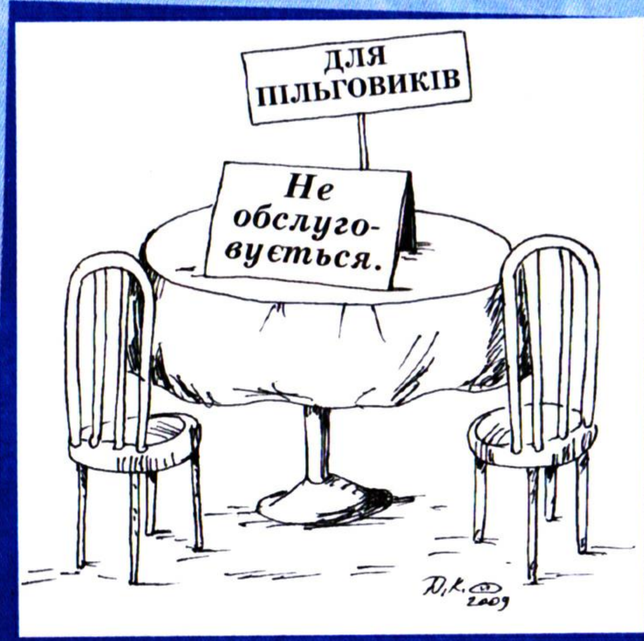

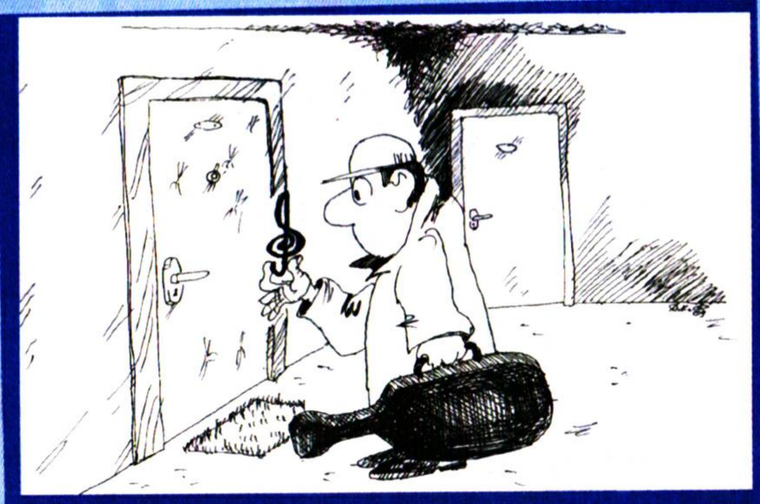

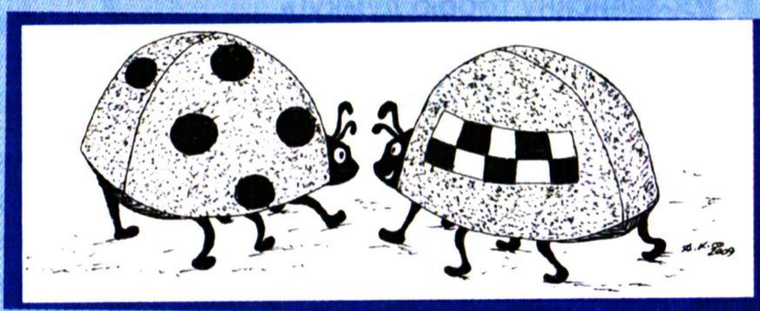

ОЙ, МАШИНА!..

РАДІСТЬ

— Як твоя радість?

— Масло треба поміняти, фільтри... Чи ти про Марину?

КРУТА ТАЧКА

— Я собі таку круту тачку купив. Тепер їжджу, ніхто не зупиняє, паркуюсь скрізь безплатно. Більше того, тільки під'їжджаю — відразу місце звільняють...

— Ти що, на «Бугатті» накопив?

— Ні?

— А що ж тоді?

— Евакуатор купив!

Почув і записав Остап МИХАЙЛОВИЧ.

м. Київ.

ОГОЛОШЕННЯ

«Хочете навчитися кермувати у екстремальних умовах, екстренно гальмувати, дотримуватися дистанції, не губитися в загальному потоці і маневрувати? Ласкаво просимо у наш гіпермаркет з 10.00 до 20.00».

ДЕ?

Медкомісія для одержання водійських прав.

Лікар:

— Так, перевіримо зір. Прочитайте в таблиці другий рядок знизу.

— Лікарю, а де ви бачите таблицю?

Почув і записав Антон ОМЕЛЬЧЕНКО.

Крим.

ЗНАЙШОВСЯ

Із відправленим на Марс американським марсоходом перервався зв'язок. Через тиждень машинерію можна було бачити на базарі в Україні з перебитими номерами.

ПО ДВОЄ

— Чому на автотрасі їздять по двоє?

— Один кермує, а другий молиться...

Почув і записав Федір МАКЕДОН.

м. Миронівка на Київщині.

ХТО ВИНЕН?

— В усіх автоаваріях винні працівники ДАІ.

— Чому так думаєш?

— Бо коли не побачу аварію, завжди там і їхня машина стоїть.

Почув і записав Микола ХВОРОСТЕЦЬ.

смт Козова на Тернопіллі.

Гайок байок

СПІВДРУЖНІСТЬ

Баран був прийнятий в Співдружність Чумаків,
бо Чумакам хотілось дуже...
шашликів.

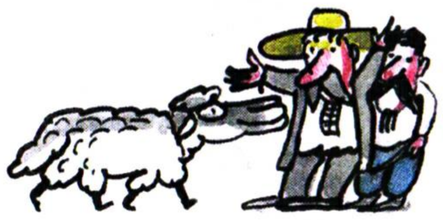

ШАНТАЖ

Олівцю
завжди погрожувала Гумка:
«Я зітру
записану тобою думку!»

ЗЛЕТ

У пазурах Орла кугикав Півень:
«Рівняймось, Кури,
на Орлиний рівень!».

КРАСУВАННЯ

Пишались Раки над багаттям в казані:
«Ми червонієм, червонієм, червоні...».

ЗАЗДРІСТЬ

Мірошник заздрив Сажотрусу,
бо в того чорні брови й вуса...

Гриць ГАЙОВИЙ.

м. Київ.

Анатолій ГАЙНО

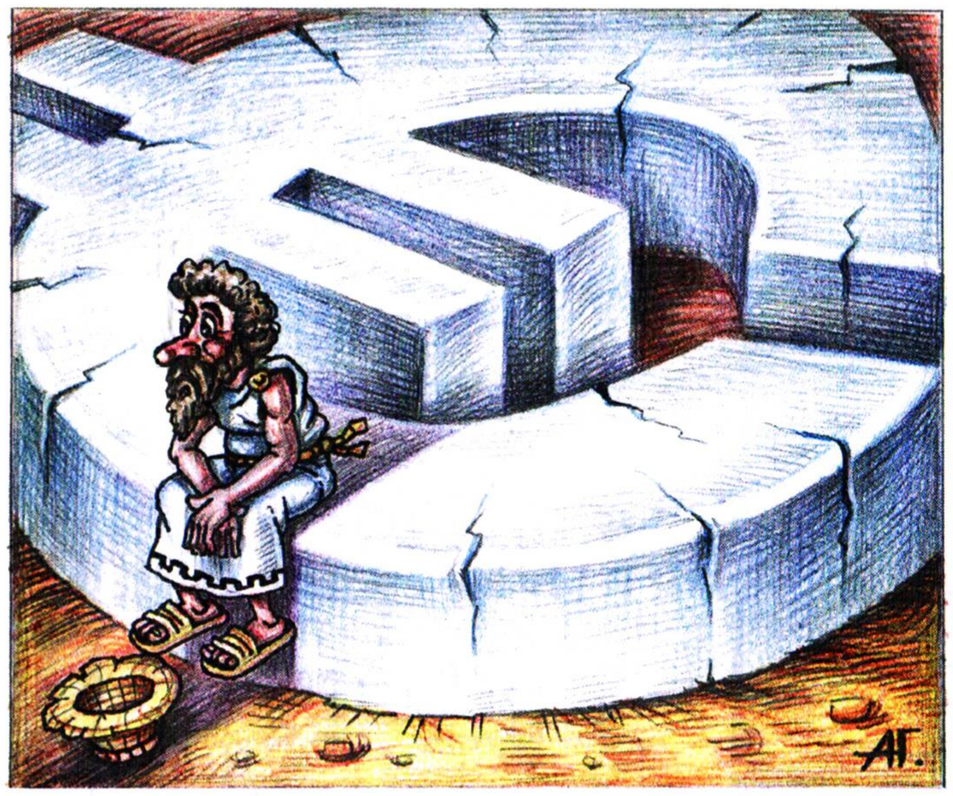

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Леоніда Телятникова)

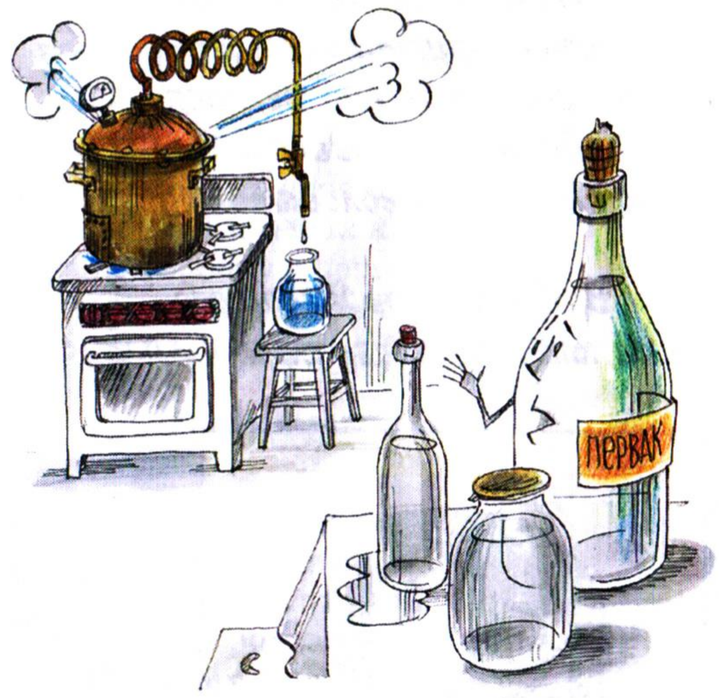

— Хочу, нарешті, замінити свій апарат...

Анатолій ВАСИЛЕНКО

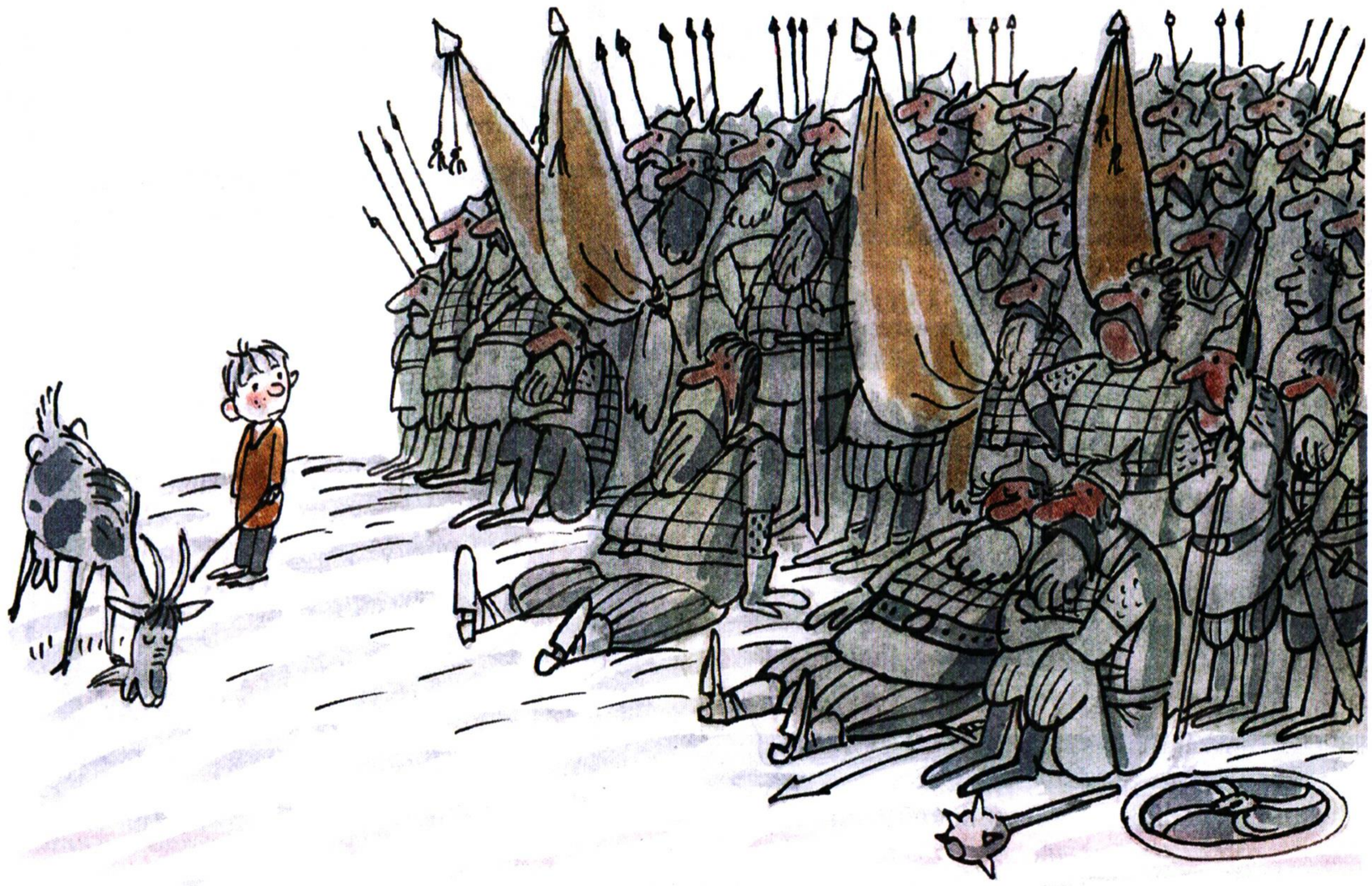

—Чого чекаємо?
—Та, чекаємо, поки наш полководець підросте для походів і битв.

Зрозумів!

ГУМОРЕСКА

Василя Андрійовича Кажанівського — директора фірми «Світлячок» — схопили, тільки-но він зайшов у темний провулок. Дві постаті вигулькнули з легковика, мов чорти з вирви, спритно скрутили йому руки, увіпхнули до рота смердючу ганчірку, а на голову натягли якийсь мішок. Не встиг Кажанівський оговтатись, як колодою хряснувся у багажник авто, і воно рвонуло з місця. «Треба було таки слухати Вероніку: щоб водій щоразу підвозив його до самого під'їзду», — подумки висловив невдоволення на свою адресу Кажанівський.

Вже на перших кілометрах колоритної подорожі голова директора фірми почала пухнути від думок: «Хто ці люди, і куди везуть? На хуліганів не схожі, почерк не той. Хулігани, наскільки пам'ятаю, у машину не садовили б, а дали б по ребрах пару разів, тричі по пиці, та й — дьору! А якщо це рекетири? Розігріють праску у якомусь підвалі, випрасують черево так, що і пуп зникне, як брижі з сорочки! Хочеш не хочеш, доведеться викупляти себе з полону. Гавкнуть мої грошики... Зажди, Андрійовичу, - подумки звернувся Кажанівський до себе. — А чи не організував викрадення твій заступник і компаньйон Саливон Жучило? Звісно, щоб стати господарем фірми треба насамперед будь-якою ціною здихатись свого головного партнера...»

Авто мчало довгенько. Здавалось, позаду лишилися сотні кілометрів. У голові Кажанівського народжувались все нові припущення: «А чи не поцупили мене на замовлення якоїсь закордонної фірми, що спеціалізується на подібній продукції? — зажевріла думка. — Але тоді хоча б матрац під боки поклали...»

На крутих поворотах і вибоїнах господар «Світлячка» боляче товкся головою об щось тверде, доки воно не зашипіло. «Запасне колесо», — здогадався, водночас відзначивши, що

Вітаємо ювіляра! Заслуженого журналіста України, давнього друга «Перця» Андрія МЕЛЬНИЧУКА з другим 35-літтям

Дружній шарж Олексія КОХАНА.

Сміхотерапія від Андрія

(Із листів до редакції)

«Якщо верхи не можуть, а низи не хочуть, то тут не допоможе ні віагра, ні ворожка».

«Раніше в нашому селі нараховувалось понад 900 чоловік населення, а за роки незалежності залишилось усього 270 голів».

«Колись наукові трактати й історичні книги творили й видавали Грушевські, а нині одну за одною вистрелюють грошевські».

«Ті, кому маячать гроші, дружно рвуться в депутати».

«Чому про всілякі рішення нашого ПОПу ми завжди дізнаємося із задніх уст?»

«У нас теперечки все переплуталось і пішло навпаки. Навіть приказка перелицювалась під сьогодення: «На городі – дядько, а в Києві – бузина».

«Пишу свою жалубу від імені всіх внутрішніх органів».

«Від тих щоденних катаклізмів не можу спокійно заснути ні вдома, ні на роботі».

«Вислухавши вирок судді, дядько Тодосько з розпуки почухав потилицю й недвозначно сказав: «Воно конєшно, бо що ж... А в случаї чого, так ось вам – пожалуста...»

«Мені 87 год сповнилось. Оглядаючись на безрадісне минуле й позираючи на гірке сучасне, можна сказати, що житуха моя вся взаді».

«Усі свої народні ветеринарні рецепти я випробував на собі лічно й на інших животних».

«Кожне село своїх сексуль знає».

«Дорогі журнальори! Шалено вітаю Вас із професійним святом і хай ніколи не просихає ваше перо!»

Колекціонував
Андрій МЕЛЬНИЧУК.

Микола КАПУСТА

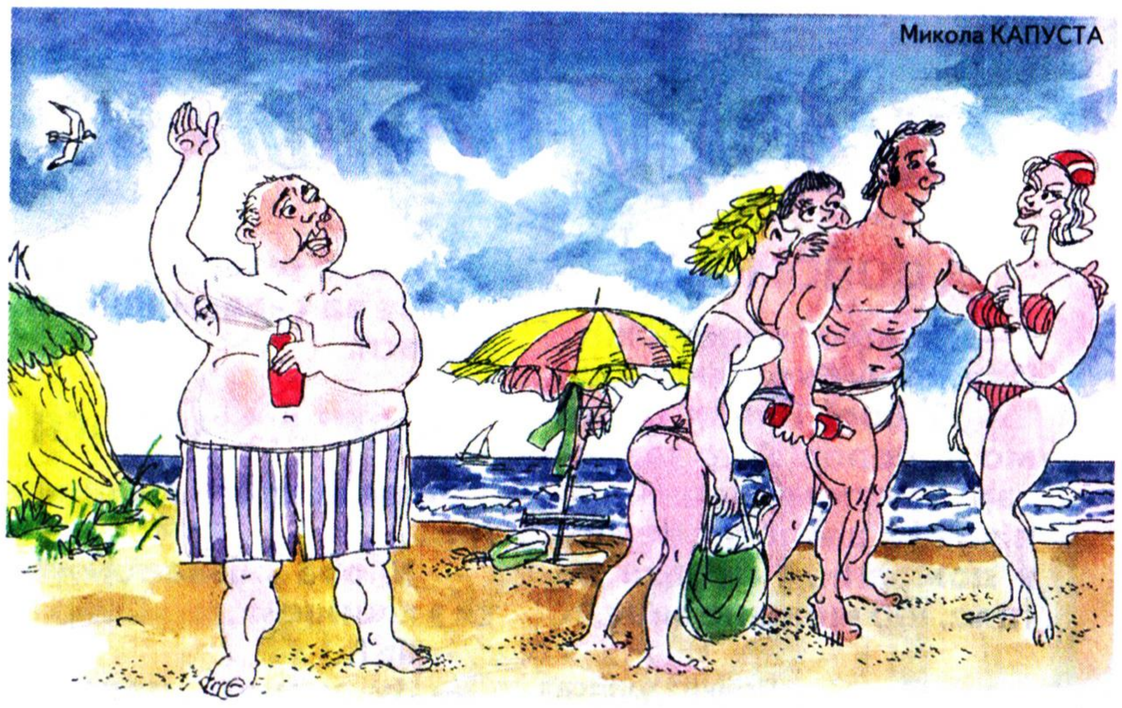

— Дивно, у мене такий же «дезик», а дівчата липнуть до нього...

ДУМКИ МИМОХІДЬ

- *Зійшлися характерами – та так, що іскри посипались.*
- *Прописав лікар постільний режим, а з ким саме – не написав.*
- *«Все у світі відносне», – сказав підлеглий, і поніс начальнику хабара.*

м. Харків. Віктор МУРАВЙОВ.

Анатолій ГАЙНО

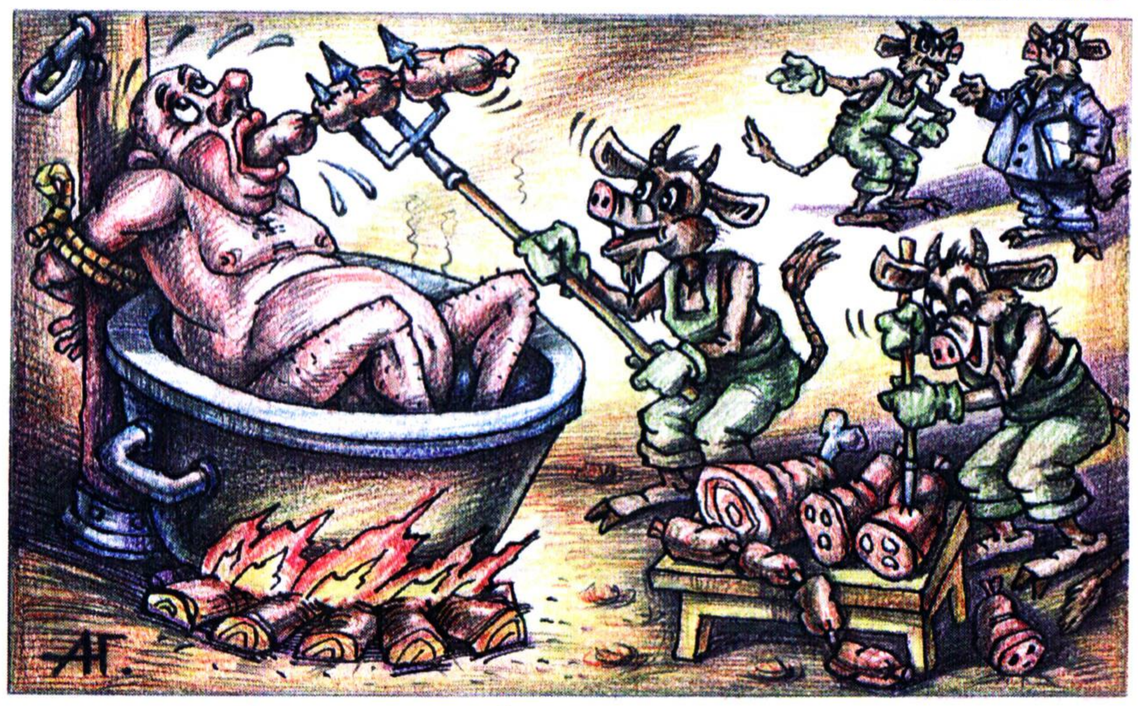

— Це виробник м'ясопродуктів. Ми пічкаємо його ковбасою, якою він труїв людей.

просуваються поки що вітчизняними шляхами.

...Коли Кажанівського звільнили від пут і балахона, була ранкова пора. Протерши очі, перед собою він уздрів своїх викрадачів: двох чоловіків опереткової зовнішності, схожих на негативних героїв казок для дорослих. «Навіть фізіономій своїх не приховують, — стривожено подумав Кажанівський. — Видно, мені гаплик!»

— Чого ви від мене хочете, браточки? — прошепотів Кажанівський, коли з рота висмикнули кляп.

— Херсонський вовк тобі браток, — відказав один із викрадачів. — А з вовків ми завжди шкуру здираємо.

— Товаришочки... Панове! У мене є чимало заощаджень... — заскімлив Василь Андрійович.

— Отакої, значить, — мовив «другий викрадач». — То чому ж ти, копійчана твоя душа, маючи зайві гроші, ні разу не допоміг тим, у кого їх нема? — Дитбудинкам, дітям-інвалідам, пенсіонерам, обікраденим такими ж, як ти, ветеранам...

— Та я... та воно... — засіпався господар фірми. — Зрозумів, хлопці! Гадом буду, допоможу! Дайте тільки строк...

— Строк тобі дали б інші, та ти їх, мабуть, купив...

Викрадачі схопили його за руки й ноги й кинули в урвище.

Воно було бездонне, як небо...

Кажанівський падав довго і весь час верещав, наче кабанчик.

— Знову щось приверзлось? — привів його до тями сердитий жінчин голос.

— Ці сни мене доконають! — застогнав чоловік, витираючи рясний піт з потилиці.

Він звісив ноги з ліжка і довго сидів, підперши голову руками.

Нарешті ліг і мовив:

— Я все зрозумів! Зрозумів... Щоб отаке не снилося — треба... треба взяти себе в руки і не переїдати на ніч...

Анатолій СЕМЕНОВ.

Запорізька область.

Вінегрет із перцем

Народні усмішки

ДОПОМОГА

— Лікарю, допоможіть! Я заплачу будь-які гроші.
— Добре! Тільки платимо наперед! А то завжди так... Допоможеш чоловікові, а він потім лежить у домовині і робить вигляд, що мене не знає.

Почув і записав Олексій ОХРІМЕНКО.
м. Запоріжжя.

А КІНЬ ОДИН

— Сусіде, я ще десять гектарів землі прикупив.
— А я то думаю, чого це у тебе за сараєм кінь повісився.

ПОЗНАЙОМИЛАСЯ

Розмовляють дві дівчини:
— Учора познайомилася з хлопцем...
— Як?..
— Ну, значить, повертаюсь я в ліжку на правий бік...

Почув і записав Андрій БРУСТУРІВ.
м. Косів, Івано-Франківська область.

Володимир СОЛОМАШЕНКО

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Леоніда Телятникова)

— Ухвалено одноголосно!

Юрій КОСОБУКІН

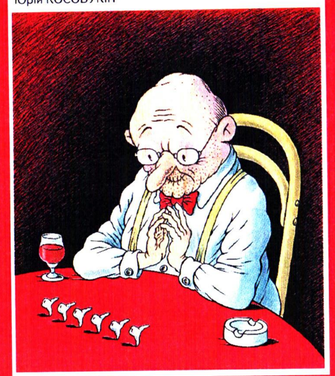

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Прошу врахувати, Ваша Світлість, я — суддя!
— А тут, щоб ти знав, Бог суддя!

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Не йди далі, Петю! Там, мабуть,глибоко. Бачиш, чоловік тоне!

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

Народні усмішки

В ОДЕСІ

— Семене, ти чого такий роздратований!
— У мене, Якове, була жахлива ніч! Кошмар та й годі! Софі Лорен, Клаудія Шиффер, Демі Мур, Памела Андерсон і моя дружина Роза боролися за те, щоб потрапити в мої обійми.
— І ти це називаєш кошмаром?!
— Так, Якове. Так! Бо перемогла моя Роза.

ВІЧНІСТЬ

— У житті немає нічого вічного...
— Не кажи так. Ось, наприклад: ти народився, потім пішов у дитсадок, потім школа, закінчив університет, знайшов роботу, одружився, і ось ти уже із своєю дитиною виходиш на прогулянку, а бабусі біля під'їзду все ті ж самі...

Почув і записав Сергій ВАНЧИНЕЦЬ.
м. Новоселиця на Буковині.

Микола КАПУСТА

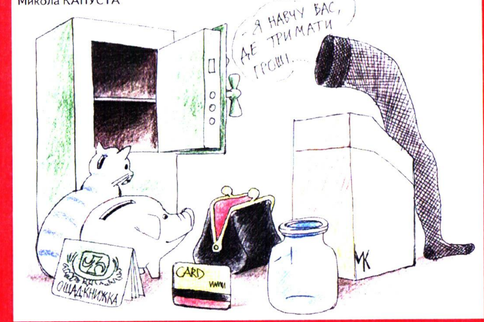

Сергій ФЕДЬКО

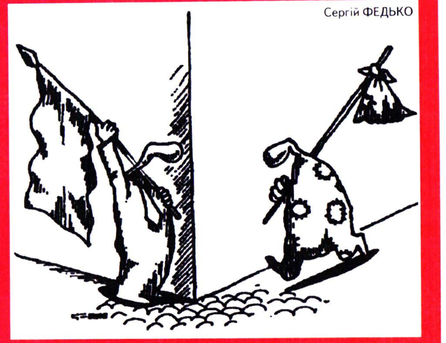

Олег ГУЦОЛ

Євген РОМАНЕНКО

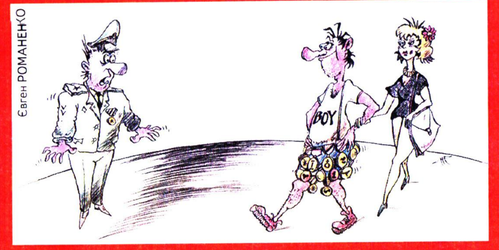

Андрій САЄНКО

Микола КАПУСТА

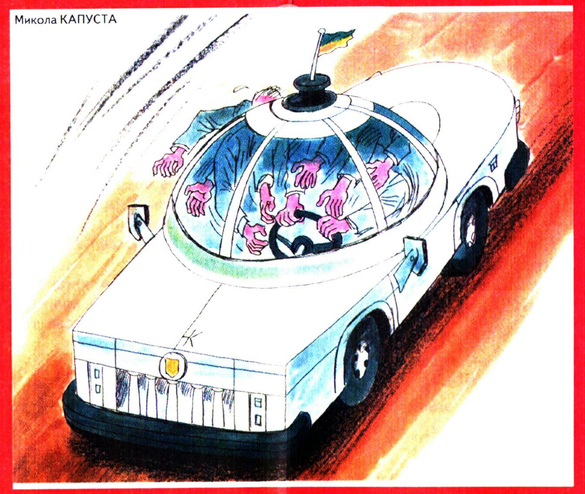

Броніслав ЖУКОВСЬКИЙ

— Привіт, «БІЛАЙН»!

Народні усмішки

ВИБОРИ

— Хто у нас зараз ходить на вибори?
— Зазвичай... бабки...
— Ось я й кажу — бабки вирішують усе.

ДЗВІНОК

Олігарх бере слухавку:
— Алло!
— Вам телефонують із бібліотеки! Ваша дружина два роки тому взяла у нас посібник: «Як одружити на собі дурнуватого мільйонера» і до цих пір не повернула.

Почув і записав Олег ДОМІНСЬКИЙ.
м. Рені Одеської області.

КРИЗА

— Криза — гірша розлучення. Половини майна вже немає, а дружина все ще зі мною.

Почув і записав Віталій ЗАПОРОЖЕЦЬ.
м. Луганськ.

Малюнки Володимира АДАМОВИЧА

ОПИСКИ САМОПИСКИ

ГОЛОБЕЛІЗАЦІЯ.

МУЧНЕ ВЕСІЛЛЯ.

КЛІПОРОБ.

ПИКЕТ.

ОБЩАКБАНК.

БРАЛЬНА МАШИНА.

Флоріан БОДНАР.
м. Чернівці.

КРАДИТОР.

Андрій КОРЧИНСЬКИЙ.
м. Кодима на Одещині.

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

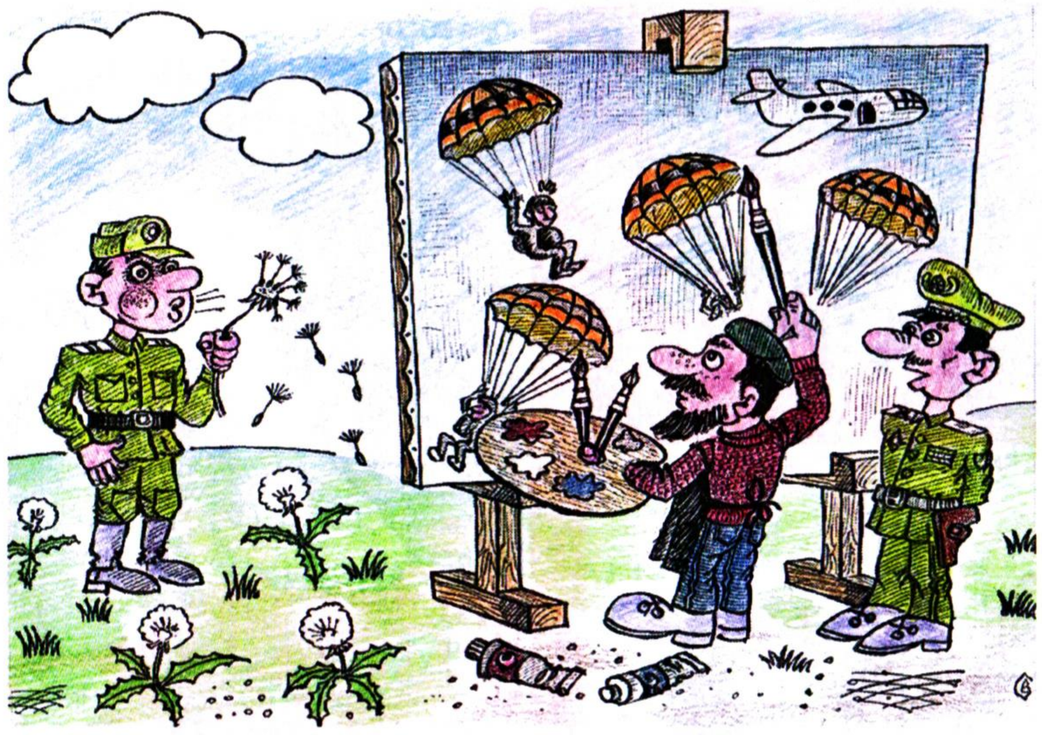

ХОТІЛОСЯ Б ПОСТ

Коли у 2007-му році Україна і Польща виграли тендер на проведення чемпіонату Європи з футболу, вітців Львова, який потрапив до складу міст, що прийматимуть ігри, врятувало від загибелі тільки те, що у ратуші дуже високі стелі. Мер і його найближче оточення стрибали од радощів аж під люстри.

Підскакували і прості посполиті. Але не так високо — можна сказати, помірно. Бо кожен знав, що то за робота чекає на городян — спорудити надсучасний стадіон, реконструювати аеропорт, із розтовчених вибоїстих вулиць зробити шикарні, збільшити готельну мережу... На межі марення... Надавали наснаги тільки оті стрибки начальства: воно, думалося, даремно так не плигало б — знає, видать, як із усім тим упоратися...

Почали порання. Точніше — розбалакувати. Говорили довго і мудро, а стадіон чомусь не будувався. І аеропорт, і ... Хотілося, бачте, не приватного інвестора, а такого, який би давав гроші, а носа свого не пхав.

Нарешті, по великих посиденьках, академіях і найвищих здибанках, справа рушила з набазіканого місця. Генеральним підрядчиком будівництва стадіону став «Азовінтекс».

Не будемо вдаватися в подробиці, скажемо лишень, що будівництво лихоманило — то грошей бракувало, то... креслень проекту не було. Стисло кажучи, керівництво республіки вирішило забрати у Львова кермо управління тими роботами і передати його з комунальних у державні руки. Міські достойники, як бачимо, зганьбилися. Але щоб дуже тим переймалися і засмутилися, так ні. Принаймні зовні: мовляв, усе іде за планом.

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

СЛОВНИЧОК-ЖАРТІВНИЧОК

СКОРИНКА — *швидка на руку.*

РЕЙТУЗИ — *тузи з високим рейтингом.*

КАР'ЄРИСТ — *екскаваторник.*

ПРЕЗИДІЯ — *дружина президента.*

ЧАРКА — *красуня.*

СИРОТА — *гурман сиру.*

ВАЗОН — *власник автомобіля «ВАЗ».*

РАНЕЦЬ — *чоловік, що рано встає.*

ГАЗОН — *лихач.*

Віктор ІГНАТЕНКО.
м. Прилуки.

Володимир СОЛОНЬКО

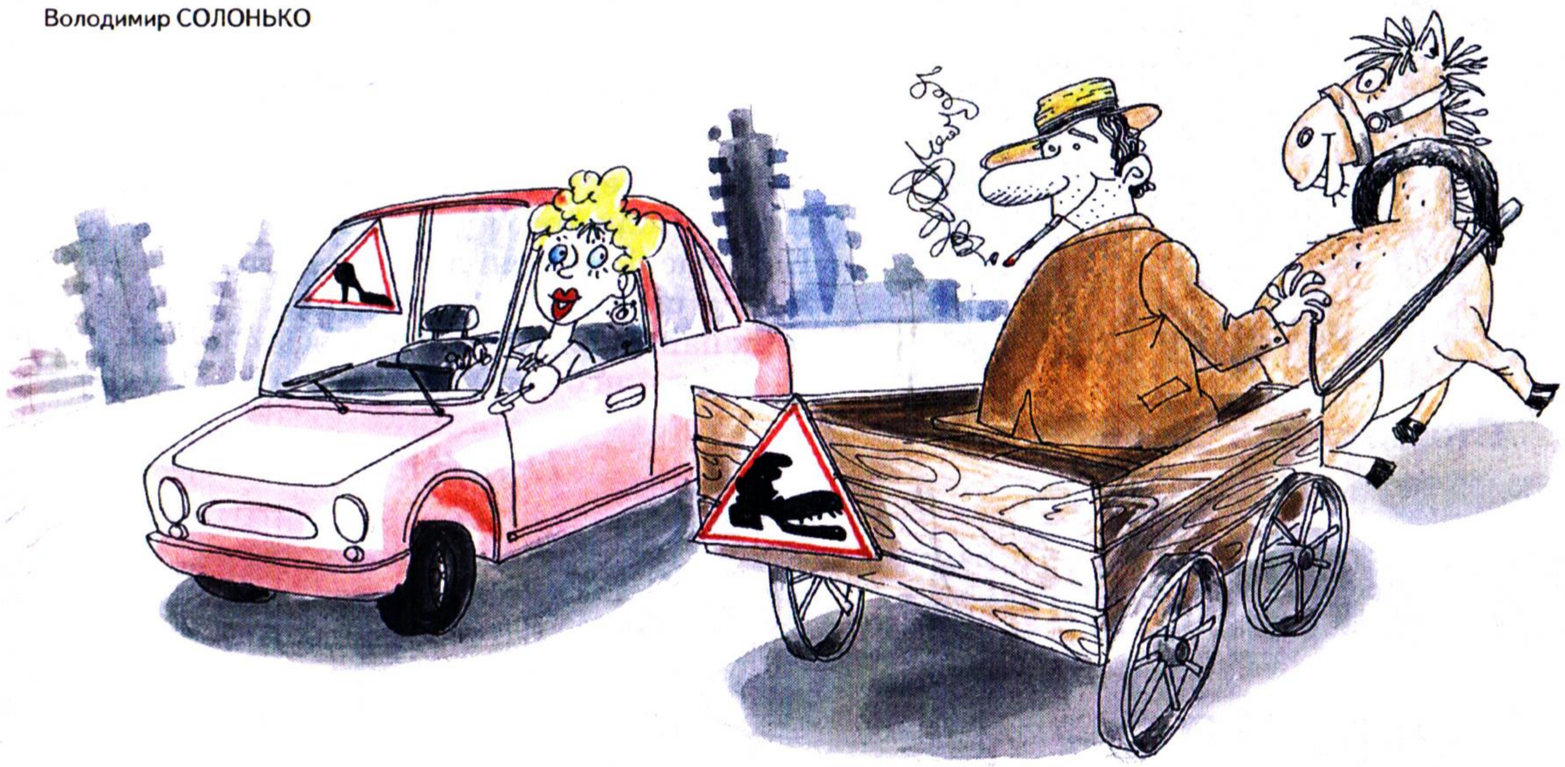

РИБАТИ, ПАНОВЕ!

Змінився і генпідрядчик. Ним стала компанія «Альтком». Щоправда, процес передачі документації неждано-негадано застопорився — з документацією надовго щезла бухгалтер. Дивно, але минали дні і тижні, а її ніхто не міг розшукати. Злапали аж на другому кінці держави... Не менша несподіванка, яку у місті охрестили «євро-криміналом», виринула і з іншого боку. У кінці березня прокуратура порушила справу за фактом розтрати кількох мільйонів гривень при викупі під реконструкцію злітної смуги міжнародного аеропорту «Львів». Фігурують статті про зловживання владою і службову підробку. Гроші заплачено власникам демонтованих гаражів, а пізніше з'ясувалося, що в офіційні документи внесено неправдиві відомості про наявність дозволів на спорудження гаражів; немає документів і про здачу їх в експлуатацію. Що це означає? А тільки те, що побудовані вони нелегально, а, значить, платити за їх знесення ніяк не можна... Ну та хай із усіма такими й подібними епізодами історії вікопомної львівської будови розбираються ті, хто вміє і робить це як слід, ми — про стрибки.

Нові підрядчики за справу, здається, беруться цупкіше. Міцніє надія на те, що не ляпнемося перед усім світом лицем у багнюку — стадіон буде споруджено вчасно і класно. Отоді вже й ми, благополучно добравшись до Євро-2012, підстрибувати будемо. Хто на трибунах того ж таки стадіону, хто — удома перед телевізором, не зважаючи навіть на те, що стелі у наших житлах значно нижчі, ніж у львівській ратуші.

Володимир ПАЛЬЦУН.

м. Львів.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Обіцяли, що підвищать культуру обслуговування і — бачиш, виконали!

Вітаємо ювіляра!

Письменника-гумориста з міста Хмельницького Петра САВЧУКА із достославним 75-літтям!

Дружній шарж Володимира СОЛОНЬКА

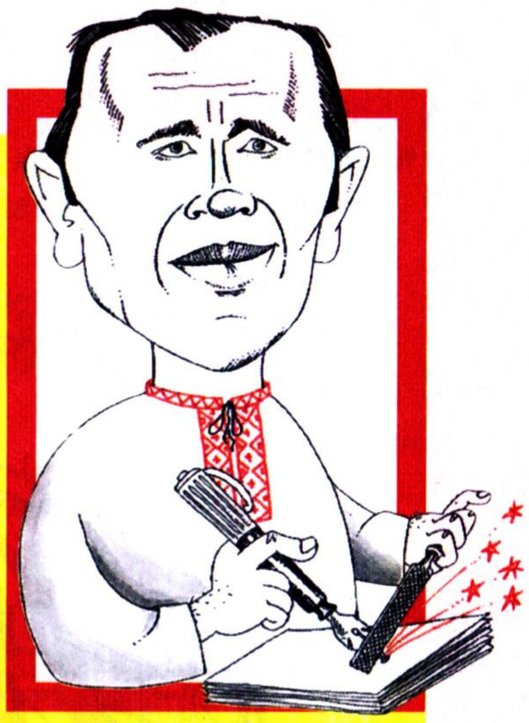

Літературні пародії

КУШТУЙ МЕНЕ

Куштуй мене, коли захочеш,
Смакуй за келихом вина.
Цілуй мене удень і вночі,
Цінуй, бо я така — одна.

Анна БАГРЯНА.

Не пропадеш тепер ти, любий,
Бо поетесу покохав.
Зі мною завжди ситий будеш,
Хоч де б ти в світі не бував.

Не треба йти до магазину
Куляти хліб там чи пшоно.
Тобі я в будь-яку годину —
Закуска добра і вино.

Несу себе, немов прислуга —
Бери, смакуй на повен рот.
На перше вистачить, на друге,
На третє — кава і компот.

НА ЧЕРЕШНЯХ СПІЮТЬ ДІТИ

Скрізь душі учаться радіти,
В звірята граються, в пташки.
І на черешнях спіють діти,
І спіють вишні й огірки.

Григорій ЛЮТИЙ.

Ми досі мали мислі сущі.
Побутувала дивна суть,
Що діти родяться в капусті,
Або лелеки їх несуть.

То мислі з давнини тутешні.
І так проходили роки.
А я розвів в саду черешні,
Де спіють діти й огірки.

І кожне має плодоніжку.
Висять, всміхаються здаля.
Кому потрібен овоч в діжку,
А хто зрива собі маля.

Найбільше вдалі дні червневі.
До саду тягне — люду рій.
Уже всі діти черешневі
Ростуть на вулиці моїй.

ЛЮТІ ВОВКИ

Було це за старих часів,
Забрів байкар в гайок.
А вовк напав на нього й з'їв,
Щоб не писав байок.

Василь КРАВЧУК.

Василю, друже, цих вовків
Тепер вже повно в кожнім місті.
Й жеруть не тільки байкарів,
З'їдають навіть гумористів.

Петро САВЧУК.

ПЕРЕМЕНА

Сторінка для дітей

Анатолій ВАСИЛЕНКО

СМІШИНКИ-ВЕСЕЛИНКИ

ВЕРЕДА

— Їж Сергійку, їж, мій любий їжачок, — вмовляє мама п'ятирічного Сергійка з'їсти кашу.

Сергійко дивиться у вікно і набурмосено повторює:

— Не хочу, не буду.

— З'їж, синку, за тата ложечку – будеш таким, як він – високим, струнким і сильним.

Сергійко знехотя починає їсти.

— За сестричку ложечку — будеш, як вона, вчитися лише на п'ятірки. За бабусю ложечку, — продовжує мама, — за дідуся, за маму, а тепер за себе.

— Не буду за Сергійка, — раптом відкладає убік ложку хлопчик.

— Як це? — дивується мама. — За себе не будеш?

— За такого вереду?! — здивовано дивиться на неї син.

НАВІЩО ПРИВ'ЯЗУВАЛИ?

Сергійко уважно роздивляється малюнки, обережно гортаючи сторінки нової книжки.

— Тату, таточку, а собачка нікуди не втече із книжки?

— Ні, любий, він же намальований!

— Не розумію, а для чого ж тоді малювати його прив'язаним до дерева?

Володимир СЛЄПЦОВ.
м. Карлівка на Полтавщині.

ЧОРНО-БІЛЕ КІНО

Панда каже: — Люблю чорно-біле кіно,
Хоч знімали його ну страшенно давно!
На сучаснім екрані в усіх кольорах
Бачу я павичів, бачу я черепах,
А як панду покажуть, то це все одно —
Що крутили б ізнов чорно-біле кіно!

ІРЖИК

Коник Іржик іржав,
Усім заважав.
Всі сварились. А Іржик
Їм розказував віршик:
«Іго-го-го! Іго-го-го!
Спохмурніли чого?
Так чинити негоже!
Хай всміхається кожен!
Я би навіть бажав,
Щоби кожен іржав,
Чи радів непомітно,
Та дивився привітно!»

МИШКИ І СНІЖКИ

Сірі мишки
Грали в сніжки —
Й стали білі
Сірі мишки.
Білі ж мишки
Грали в сніжки —
Не змінилися
Нітрішки.

ЗАВЖДИ ВЕЛИКІ ДЕРЕВА

У одного норвезького троля
Біля хатки зростала тополя.
Вісім метрів тролиного зросту
Він позначив олівчиком гострим
У тополі біля верхівочки
І в шухляду поклав олівчика.

Десять років минуло відтоді...
Якось порався троль на городі
Й притулився чолом до тополі...
І зітхнув: «Ой же тролеві горе!
Глузуватимуть миші-полівки:
Не підріс — лиш сягаю верхівки!»

(Та неправда — бо тополя
Виростала разом з тролем!)

Богдана БОЙКО.

ОЩАДЛИВА

— Софійко! Ти намалювала веселку із трьох кольорів, але ж їх сім! Хіба ти не знаєш?

— Знаю, але економлю.

Надіслав Анатолій МИХАЛЬЧУК.
с. Березичі Любешівського району на Волині.

У цьому РЕБУСІ зашифровано перське народне прислів'я.

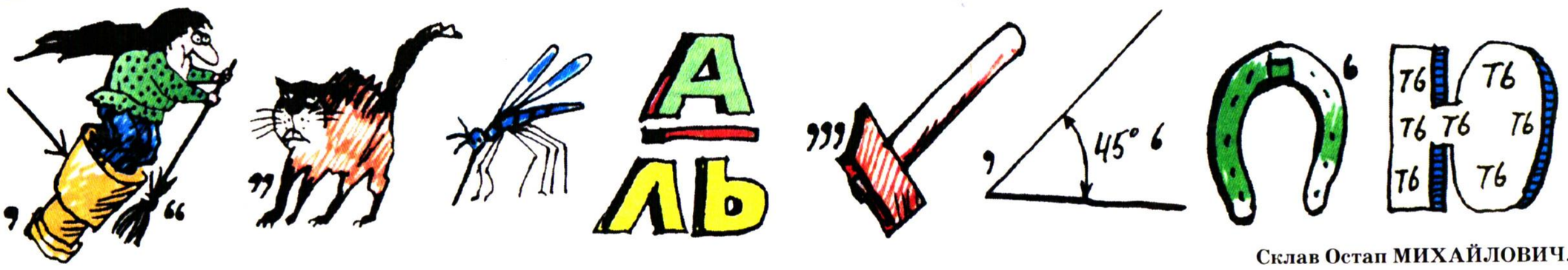

Склав Остап МИХАЙЛОВИЧ.

Сатиричні МІНІатюри

ЩЕ РАЗ ПРО ЯКІСТЬ

Така вже якість ковбаси,
Що без горілки не з'їси.

СПОДІВАННЯ УВІНЧАНІ

Чужі боги і королі
На нашій, не своїй землі.

У НАШОМУ СВИНАРНИКУ

Змінився мало колорит,
Одні і ті ж — коло корит.

МАЛОРОСИ-ГЕНДЛЯРІ

І тільки рідне попелище –
Єдине, що не продали ще.

МОРАЛЬ КЛАНОВА

Якби платили добре пану,
Служив би будь-якому клану.

ВГОРІ І ВНИЗУ

Вгорі – словесне вишивання,
Внизу – думки про виживання.

МЕТАМОРФОЗА

Як би пересидіть на бобах?
Бо ж ціна проклята дістає:
Застрявало м'ясо у зубах,
А тепер – у горлі застряє.

Григорій ГАРЧЕНКО.
м. Дніпропетровськ.

КРИМІНАЛЬНІ СЮЖЕТИ

Володимир СОЛОМАШЕНКО

— Я постараюся підготувати обгрунтовану апеляцію у вищу інстанцію, а ви тим часом постарайтеся втекти звідси.

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

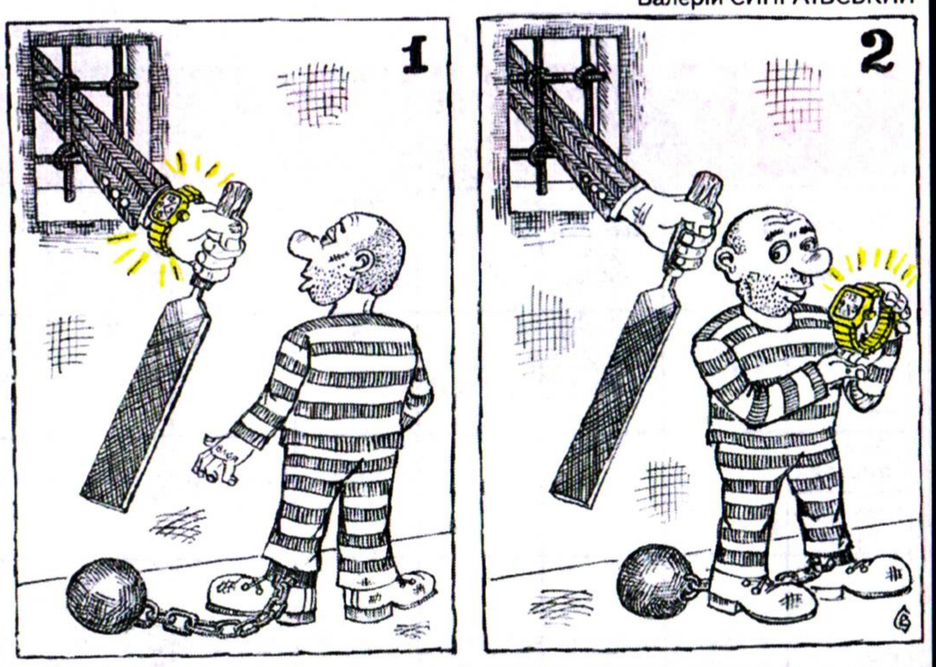

Іван САВЛЮК

Олег ГУЦОЛ

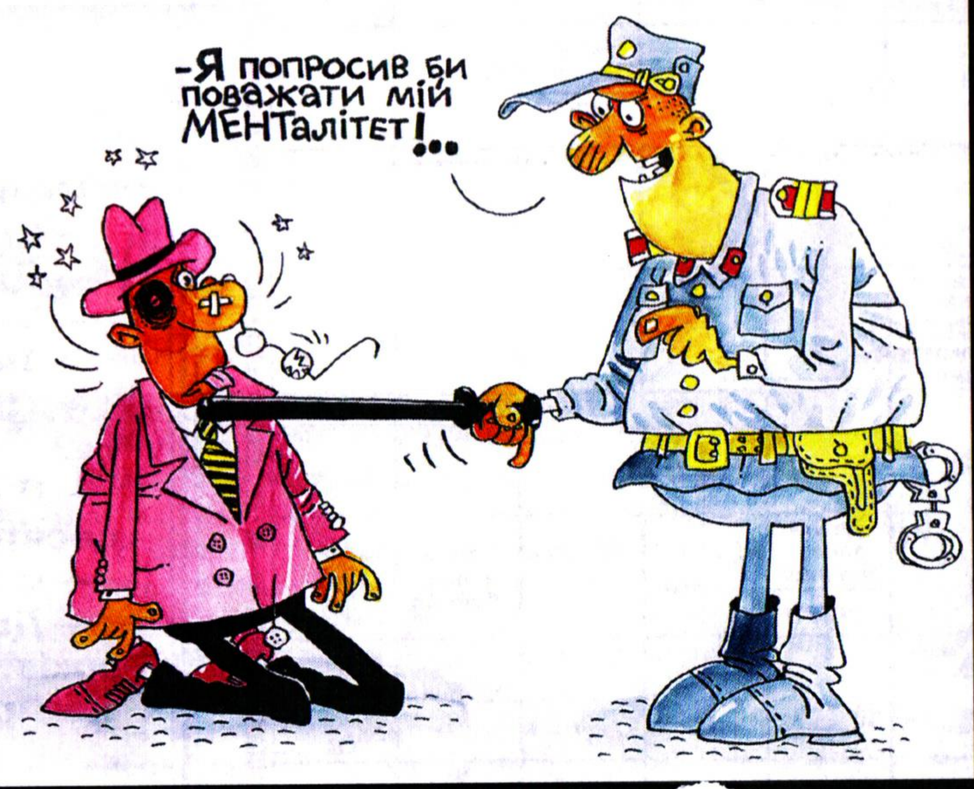

Валерій МОГИЛЬНИЙ

КОНКУРС ДОТЕПНИКІВ

Є така народна усмішка: «Приїхав у гості до діда у село онук-студент. Після смачного обіду сіли вони під вишнею покурити. Студент дістав пачку сигарет, придивляється до написів на ній.

— І що там написано? — цікавиться дідусь.

— Та, як завжди,— відповідає онук,— «Міністерство охорони здоров'я попереджує, що куріння шкідливе для здоров'я».

— Ти ба! Пихнув дід люлькою. — А на лопаті й не написали...»

Сьогодні на багатьох товарах з'явився напис «Без ГМО». Там де треба й де не треба. Там де немає тих ГМО і там де їх повно. Хіба що «на лопаті не написали».

У п'ятому числі «Перця» було надруковано малюнок Володимира Адамовича з м. Херсона: стоїть контейнер для харчових відходів, на якому теж написано «Без ГМО», а за доступ до нього б'ються два бомжі.

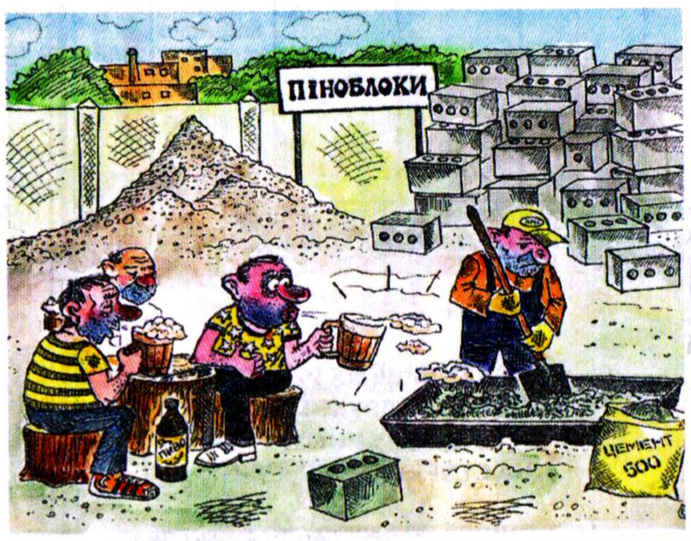

Бачите, у нас навіть харчові відходи «безгемеошні». І навіть бомжі хочуть мати харч без ГМО.

Наші читачі написали багато «теплих слів» про виробників неякісних продуктів, підказували теми для нових карикатур. Журі ж, підбиваючи підсумки туру, найдотепнішим визнало підпис: ***«А переможець наївся — і все одно отруївся...»***

Таку думку, в різних варіаціях висловили **Володимир ГУПАЛЕНКО з смт Магдалинівки (Дніпропетровщина), Олександр ЗДОРОВЕЦЬ з смт Ємільчиного (Житомирщина) та Оксана БОРОВЕНЬКО з м. Лебедина (Сумщина).**

Вони і стали переможцями!

Вітаємо!

А тепер чергове завдання: придумайте підпис до карикатури Валерія Сингаївського.

На переможців чекають призи!

Страшне перо не в гусака...

«Після загулу я взяв відгул, а потім догул — і загуло...»

(Із пояснення).

«Вагон-ресторан начальника поїзда знаходиться спереду поїзда.»

(Із оголошення).

Надіслав
Б. ФЛОРІАН.
м. Чернівці.

«Коза гром. Безпалої П. загинула незаконно без акта і на компенсацію не претендує».

(З акта).

«Багато людьов уже загубили совість, а в кого ще трохи осталось, то і те не іспользуют для пользи».

«Сусід поклявся відкрутити мені голову як будьто вона в мене пригвинчена разом із мозгом».

«Партій стільки розвелось, як багнюки на болоті, і кожен бореться за своє, а народу дають тільки кошик із дулею».

(Із листів до редакції).

Надіслав Іван ТОКАРЧУК.
м. Камінь-Каширський на Волині.

іноземний гумор

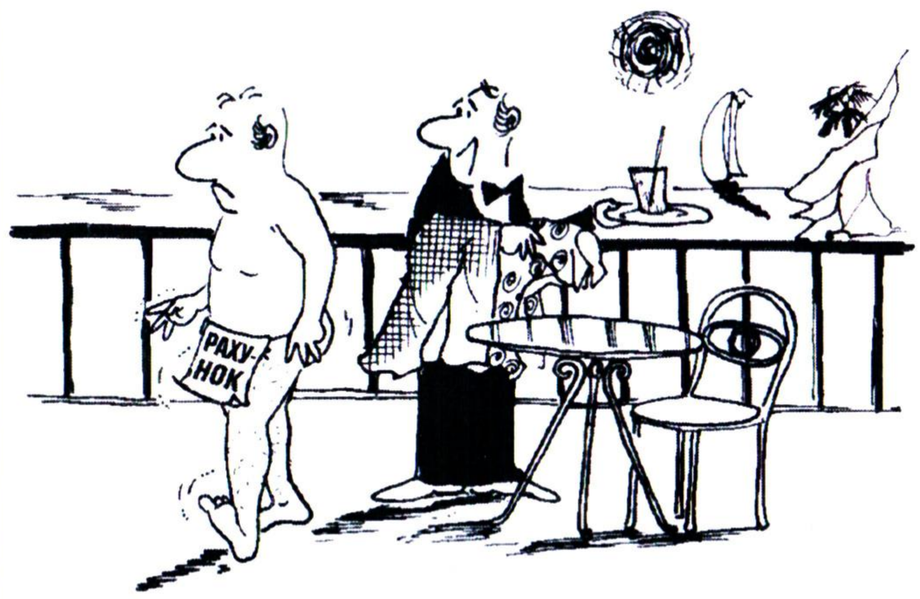

СКАНВОРД

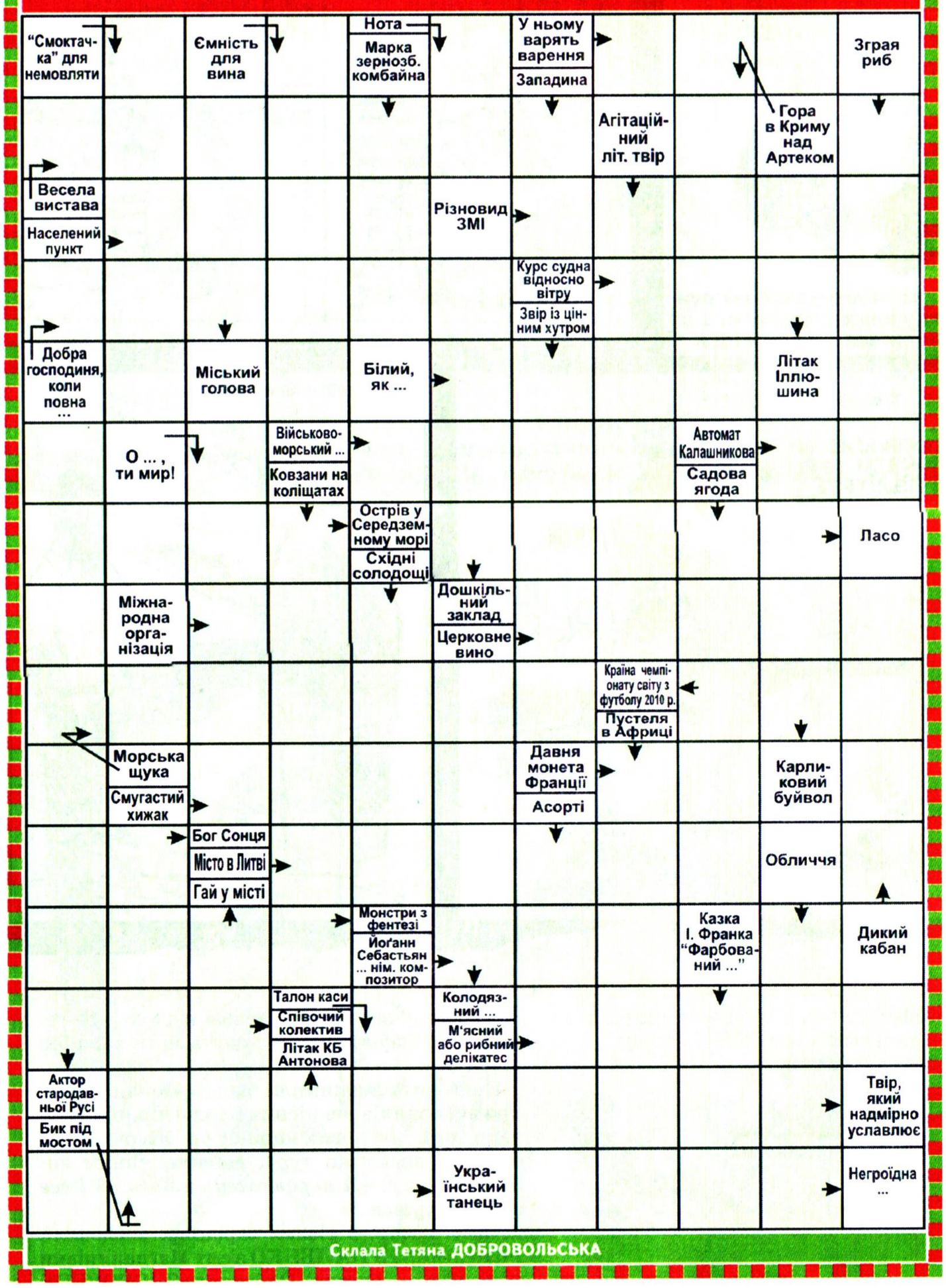

Склала Тетяна ДОБРОВОЛЬСЬКА

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 6

Ажур. Журба. Бабій. Бійка. Кава. Варан. Ранок. Окоп. Опік. Ікар. Аргус. Гуслі. Лікар. Карета. Еталон. Лондон. Донка. Кама. Масло. Слово. Вокал. Калган. Ганг. Гряда. Ряд.

ВІДПОВІДЬ НА РЕБУС, ЯКИЙ НАДРУКОВАНО У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»

Тут комара на льоту підковують.

Інтерсмішинки

УМОВИВ

— Джо, продам тобі слона за сто доларів.
— Не хочу. Ти ж знаєш, яке у мене житло мале.
— Продаю тобі два слони за сто доларів!
— Ну, то уже інша річ!

СВОЇ Ж ЛЮДИ!..

Судять повію.
— Прізвище?
— Джуліані.
— Ім'я?
— Анджела.
— Де проживаєте?
— П'яццо д'Італіа, десять.
— Вік?
— Двадцять шість років.
— Професія?
— Сальваторе, перестань придурюватися!

СПРАВИВСЯ

Після цілонічного допиту помічник шерифа, відсапуючись, доповідає:
— Шефе, отой із першої камери — признався!
— Ідіоте! У першій камері — потерпілий!

ЩО ІЩЕ?..

Клайн каже із надією:
— Пане суддя, насмілюся нагадати вам, що минулого року я урятував вашу дружину, коли вона тонула.
— Звинувачуваний! Які іще злодіяння обтяжують вашу совість?

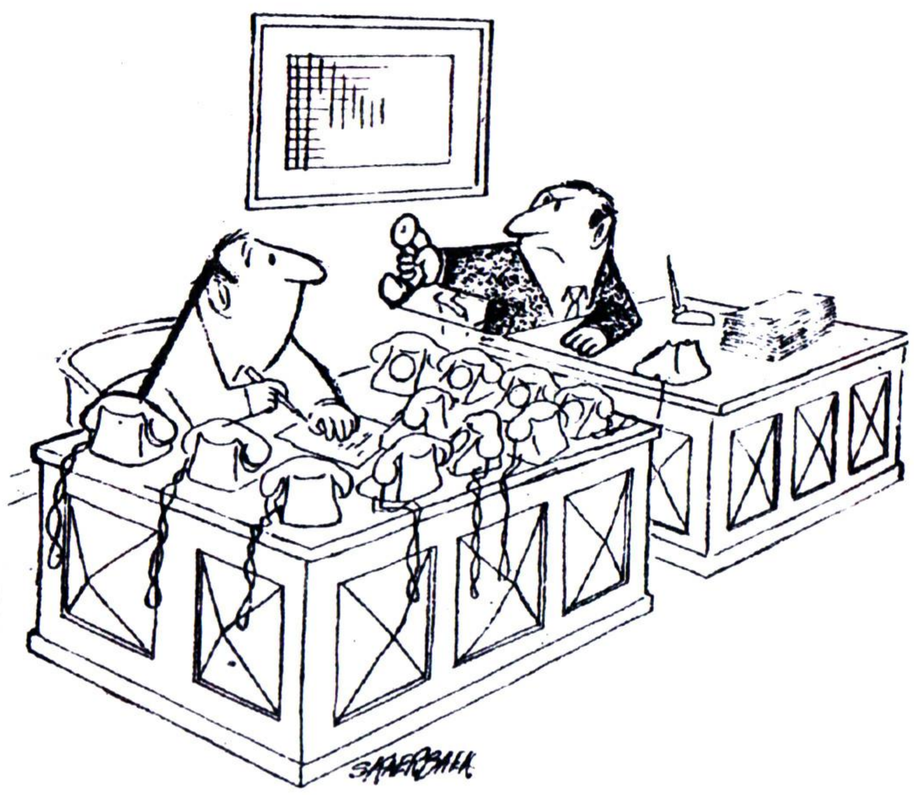

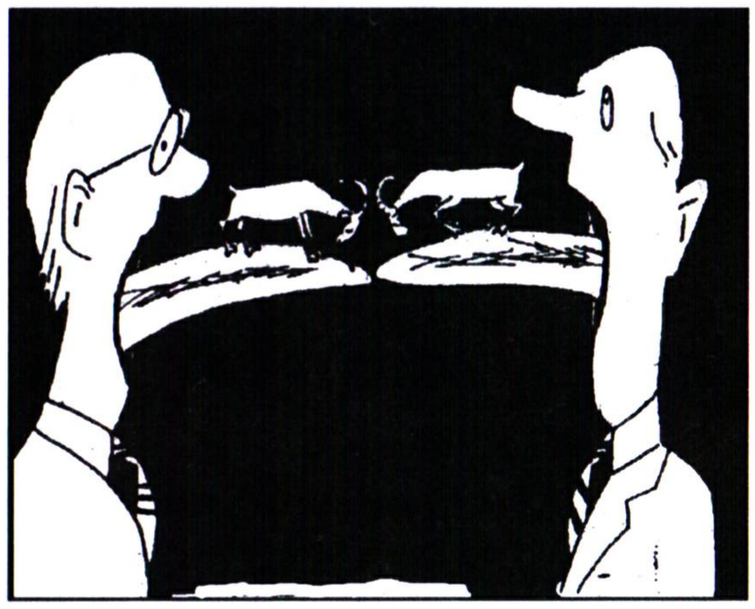

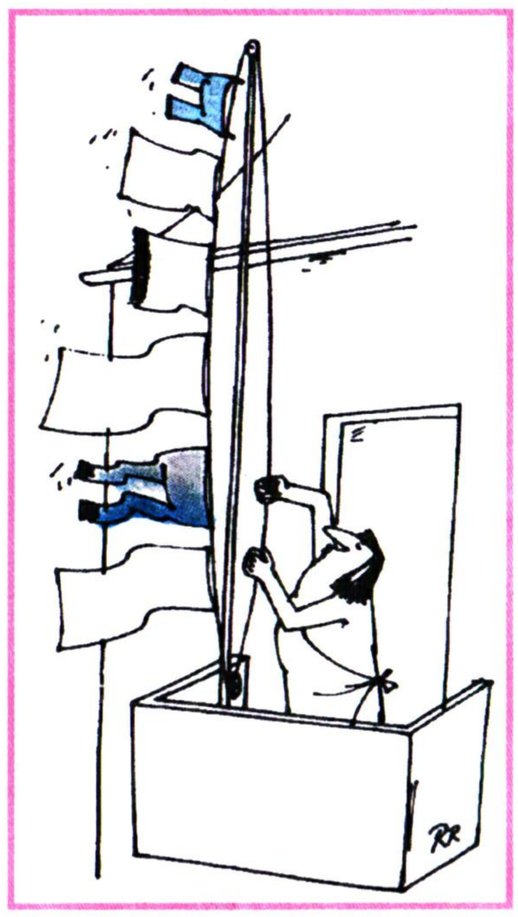

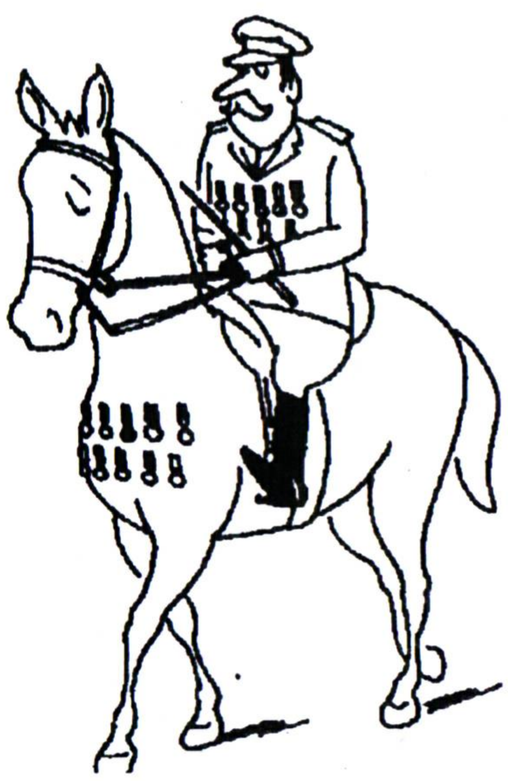

Дімітр ПЕТРОВ

ТРАНСЛЕЙШЕН

Іван Іванов написав гумористичне оповідання. Головний герой твору — людина, котра прогулюється з собакою і розповідає чотириногому другові про свої службові справи.

Оповідання надрукував столичний журнал.

Через місяць воно з'явилося в одній із паризьких газет. А звідти оповідання помандрувало по світу. З французької його переклали англійською. З лондонської газети воно потрапило до угорського тижневика. З тижневика переклали польською, з польської — румунською, з румунської — німецькою. З берлінського щомісячника мовою фарсі його переклав іранський студент. У тегеранській газеті твір Івана Іванова прочитав видавець з Анкари і взяв його для публікації в щорічному збірнику «Імена з усього світу».

З турецької оповідання взявся перекладати болгарин і тільки тоді, коли закінчив роботу, дізнався, що його автор — земляк із Софії.

Розповідь про людину з собакою мандрувала ще в одному напрямку, не перетинаючись із першим. Її переклали іспанською, португальською, італійською, грецькою, македонською. Відповідно і змінювалося прізвище автора: Іван-огли, Іван ібн Іван, Іванович, Іваніні і так далі.

І скільки б не читав Іван Іванов надруковане, кожного разу не впізнавав свого витвору. Більш-менш схожими були тільки ім'я головного героя та прізвище автора. Оповідання ж мало зовсім інші сюжети. В одному йшлося про золотошукача, в інших про ковбоя, або про шпигуна, а то й про секс...

Собаку перейменовували то на Рін-тін-тін, то на Джульбарса, то на родича баскервільського пса, а в деяких варіантах співрозмовником героя були або кіт, або корова, або верблюд чи ведмідь і навіть лев на ланцюжку. В одному оригінальному перекладі людина розмовляла не з твариною, а з повідком...

У деяких зарубіжних виданнях друкували короткі відомості про письменника і теж не без перекручень. Так, його називали то знавцем тропічної фауни, то мандрівником по арабських країнах, а то ловцем білих ведмедів...

Звичайно, Іванов спочатку був невдоволений такими перекладами, а потім, читаючи їх, сміявся від душі. Колеги, спостерігаючи за ним, перешіптувались: «Який нескромний! Регоче над своїми творами!»

Іванов, поміркувавши, вирішив із перекладів, які були неподібними між собою, укласти книгу і опублікувати під назвою «Різні оповідання». Ніхто не мав права звинуватити Іванова в плагіаті, адже під кожним перекладом іноземною стояло його прізвище.

Книгу схвально оцінили і критики, і читачі.

Задоволений і автор.

Бо скільки не пиши, а створити за рік стільки оповідань він аж ніяк не зміг би.

Із болгарської переклав
Андрій КОЦЮБИНСЬКИЙ.

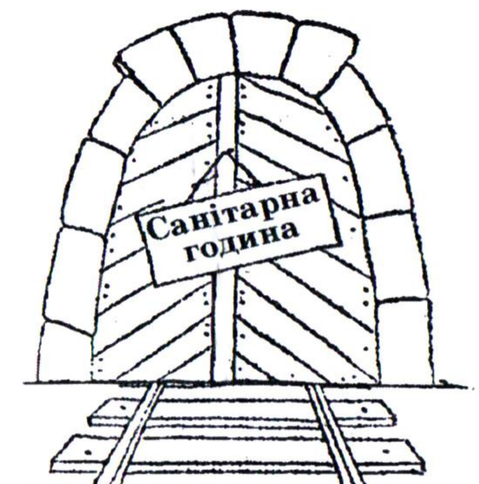

ПЕРЕЦЬ № 7 (1611)

Головний редактор
Михайло ПРУДНИК.

Редакційна колегія:
Анатолій ВАСИЛЕНКО,
Юрій ІЩЕНКО,
Олексій КОХАН
(головний художник),
Дмитро МОЛЯКЕВИЧ.

Засновник:
Державне видавництво
«Преса України».

Зареєстровано
Державним комітетом
телебачення
і радіомовлення України.
Свідоцтво КВ № 10334
від 30.08.2005 р.

Видавництво
«Преса України».

Редакція не завжди
поділяє думки автора.
Листи, рукописи, малюнки
не рецензуються
і не повертаються.
При передруку посилання
на «Перець» обов'язкове.

До відома авторів!
Для своєчасного отримання
гонорару прохання разом із
творами надсилати копію
довідки про присвоєння
ідентифікаційного номера та
вказати дату народження
і домашню адресу.

Здано до набору 14.07.2010.
Підписано до друку
21.07.2010.
Формат 70х108/8.
Папір офсетний № 1.
Офсетний друк.
2,8 умовн.-друк. арк.
14 умовн. фарб.-відб.
4,1 обл.-вид. арк.
Тираж 8950 прим.
Зам. 0110007.
Ціна договірна.

Видається
з квітня 1922 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції:
03047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.

Телефони:
приймальні 454-82-14,
факс 234-35-82,
художнього відділу
454-81-24.

З питань реклами
і розповсюдження журналу
звертатися за телефоном:
454-81-13.

Internet: http//uamedia.
visti.net/perez/

Для телеграм: Київ Перець.

Видавництво
«Преса України»,
03047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.

Індекс 74393

Сергій ФЕДЬКО

Валерій ЧМИРЬОВ

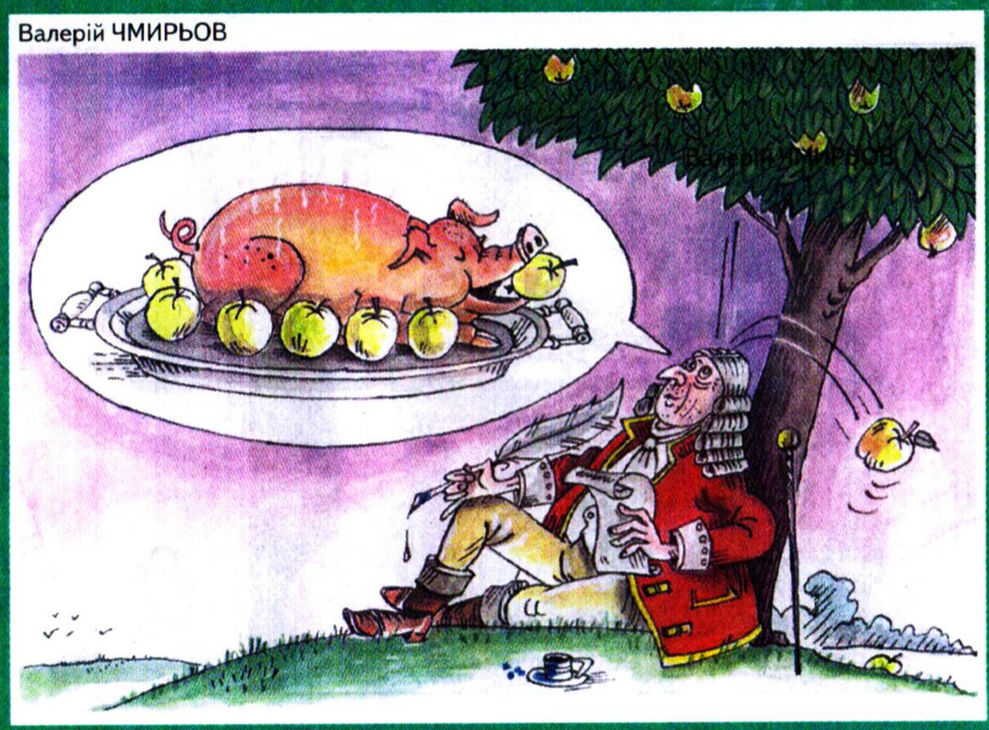

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

Василь ФЛЬОРКО

Анатолій ВАСИЛЕНКО

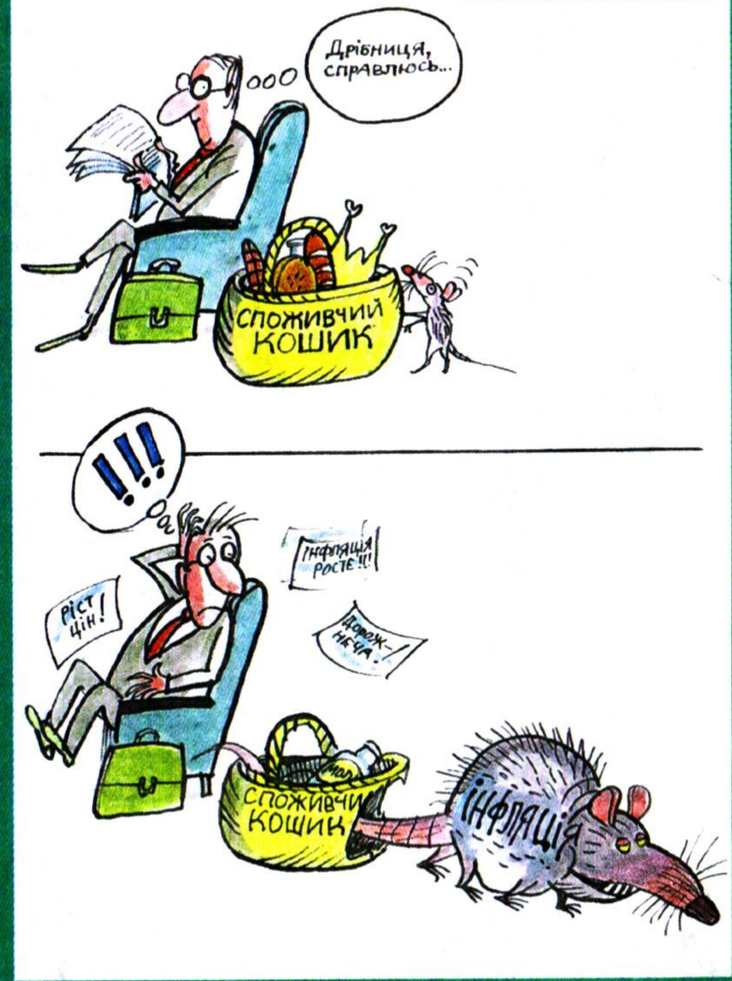

Анатолій ВАСИЛЕНКО

—А, може, ти скажеш кінологу, щоб збирався на пенсію.

Василь ФЛЬОРКО

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

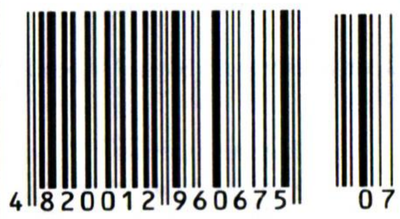

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЕЦЬ», НАГАДУЄМО:
ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ.
ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАЄТЕ ЖУРНАЛ.
ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.

БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!